

Labai seniai buvo sala, kurioje gyveno visi žmonių jausmai: Džiaugsmas, Liūdesys, Pažinimas..., ir taip, kaip ir kiti jausmai, ...greta gyveno ir Meilė. Vieną gražią dieną jausmams buvo pranešta, kad jų sala netrukus paskęs. Taigi, visi susiruošė savo laivus ir apleido salą. Tik Meilė laukė iki paskutinės akimirkos...

Salai skęstant, Meilė prašėsi pagalbos... Ir praplaukė Turtingumas savo prabangiu laivu pro Meilę. Ši paklausė: "Turtingume, ar gali mane pasiimti su savimi?" "Ne, aš negaliu. Savo laive aš turiu daug aukso ir sidabro. Čia tau nėra vietos."

Toliau klausė Meilė Išdidumo, kuris plaukė įspūdingu laivu pro šalį: "Išdidume, aš tavęs prašau, gal galėtumei mane pasiimti su savimi?" "Meile, aš tavęs pasiimti negaliu, - atsakė Išdidumas, - čia viskas taip tobula. Tu galėtum mano laivą apgadinti."

Dabar Meilė kreipėsi į Liūdesį, kuris kaip tik keliavo pro šalį: "Liūdesy, prašau tavęs, paimk mane su savimi." "O Meile, - atsakė Liūdesys, - aš esu toks liūdnas, kad turiu likti vienas."

Keliavo ir Džiaugsmas pro Meilę, bet jis buvo toks patenkintas, jis net negirdėjo, kai Meilė jo šaukėsi.

Staiga tarė balsas: "Ateik Meile, aš pasiimsiu tave su savimi." Tai buvo Amžius, kuris taip kalbėjo. Meilė buvo tokia dėkinga ir laiminga, kad ji pamiršo Amžiaus paklausti, kuo jis vardu... Kai jie pasiekė krantą, Amžius nukeliavo tolyn.

Meilė suprato, kad ji jam liko labai skolinga, todėl klausė Pažinimo: "Pažinime, gal gali pasakyti, kas man padėjo?" "Tai buvo Laikas, - atsakė Pažinimas. "Laikas? - paklausė Meilė, - kodėl Laikas man padėjo?" Ir Pažinimas atsakė: "Tiktai Laikas supranta, kokias svarbi yra Meilė gyvenime."

**"Jūs išrinktoji giminė,
karališkoji kunigystė,
šventoji tauta;
garsinkite šlovingus
darbus To, kuris
pašaukė jus iš
tamsybių į savo
nuostabią šviesą."**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

2 Kar 4, 8–10. 14–16a; Ps 88, 2–3. 16–19; Rom 6, 3–4. 8–11

Psalms atliepas

Viešpatie, Tavo malones giedosiu per amžius.

Evangelija pagal Matą (10, 37–42)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane – nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane – nevertas manęs. Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane – nevertas manęs. Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs – atras ją.

Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs. Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo užmokestį. Kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisingas, gaus teisingo užmokestį. Ir kas paduos bent taurę šalto vandens atsigerti vienam iš šitų žmonelių dėl to, kad jis yra mokinys, – iš tiesų sakau jums, – tasai nepraras savo užmokesčio“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien atsiveria mums viena tiesa – būti Jėzaus mokiniu nėra nei lengva (tai patiriame, suprantame), nei paprasta (reikia užsispyrimo). Už buvimą kartu su Dievu krikščionims dažnai tenka „mokėti nemažą kainą“. Krikščionio gyvenimas neapsiriboja kūdikystėje gautu Krikštu ar pamaldų lankymu tam tikromis progomis. Tokiam gyvenimui reikia nuolat viso manęs, turiu tokį pasirinktą gyvenimą gyventi, ir visas.

Jėzus buria aplink save mokinius, draugus. Jo kelionės, gyvenimo tikslas ir prasmė – aiškus – parodyti Dievą žmonėms, Jo gyvenimą, ir Juo „užkrėsti“. Pats Jėzus bus nesuprastas ir tarsi išvartytas iš pasaulio, bet... Jis tai patiria užsispyrusiai norėdamas gyventi kartu su Dievu. Tai nėra šiaip sau pasivaikščiojimas po miestus bei kaimus, pajvairintas gražiais pamokslais bei stebuklais. Ten, kur pakvimpa krauju, baigiasi visos dviprasmybės. Ir mes tai esame patyrę... Arba tu pasirenki krikščioniško gyvenimo kryptį ir likimą, arba esi kitame kelyje. Reikia apsispręsti, labai rimtai ir atsakingai apsispręsti...

Jėzus duoda patarimą arba perspėjimą, pasirinkus draugystę su Dievu, – Jį turi mylėti. Visa širdimi, protu, visomis jėgomis, – kaip skaitome Išėjimo knygoje. Nemylint Dievo, Jėzus savo mokiniams tarsi neleidžia mylėti savo artimųjų, ir turbūt net pačio savęs. Turiu išmokti mylėti iš to, kuris tikrai moka mylėti ir myli...

Jėzus anaiptol nesiekia paversti savo mokinių beširdžiais automatais, kuriems nerūpėtų darbas, namai, tarpusavio santykiai. Jėzus vienintelio dalyko prašo, gal net reikalauja, – pažinkite mane, priimkite mane, pažinsite Dievą, mylintį Tėvą, iš Jo išmoksite gyventi, išmoksite mylėti save ir kitus žmones. Ir apsiprendęs eiti drauge su Juo, po truputį pradėdu suprasti, ką reiškia mylėti. O tai labai panašu į savęs dovanojimą, išdalinimą, tarsi savo kryžiaus priėmimą... Kas nėra paprasta ir lengva.

Apaštalo Petro išdavystės naktis yra geriausias pavyzdys, ką reiškia nesuprasta ir nepriimta meilė. Ja bijau gyventi arba, bandydamas savintis, prarandu gyvenimą ir tiesiog nemyliu. Nesistebėkime, nesipiktinkime, jeigu apsunkina tokie mąstymai ar gyvenime patirtos tokios skaudžios patirtys, kurios sudrumsčia mūsų gražių vasaros dienų džiaugsmą, ramybę ar valandėlei sugadina nerūpestingą požiūrį į gyvenimą. Dėkokime už tokias pamokas. Jos kaip netikėtas vasaros lietus permerkia žmogų iki paskutinio siūlo, kad paskui leistų visa širdimi išgyventi nusigiedijusios padangės grožį.

Dievas tikrai netrokšta žmogų parklupdyti ant kelių ir užkrauti jam nepakeliamą gyvenimo kryžių. Jis laimina mūsų gyvenimus su visais džiaugsmiais ir rūpesčiais, šventėmis ir šokiadieniais. Vienintelis dalykas, kurio Jėzus laukia iš savo mokinio ir draugo – yra nuolatinis pasiryžimas, negailėti, netaupyti savęs, tiesiog mylėti. Juk didžiausia, ką žmogus gali patirti ar gauti, – tai Meilė. Krikščionis tai supranta... Draugauti su Dievu, Jį mylėti, su Juo gyventi ir iš Jo mokintis, – tai daug. Lyg vanduo ištroškus...

Šimteriopei ir amžinai

Kas yra dangaus Karalystė?

Kas yra Dievo Karalystė, ta dangaus Karalystė? Šie du pavadinimai – sinonimai. Iškart pagalvojame apie kažką anapus: apie amžinąjį gyvenimą. Žinoma, tai tiesa, Dievo Karalystė tęsis be pabaigos už žemiškojo gyvenimo ribų, tačiau geroji Naujiena, kurią mums atneša Jėzus – ir kurią dar anksčiau mums paskelbia Jonas, – yra ta, kad neturime laukti Dievo Karalystės ateityje; ji priartėjo, tam tikra prasme ji jau yra ir jau dabar galime patirti dvasinę galią. “Dievo Karalystė yra jūsų viduje!” – pasakys Jėzus. Dievas ateina įkurti savo viešpatystės mūsų istorijoje, kiekvienos dienos šiandienoje, mūsų gyvenime; ir ten, kur ji priimama su tikėjimu ir nuolankumu, išdygsta meilė, džiaugsmas ir taika. (*“Viešpaties angelo” malda, 2016 m. gruodžio 4 d.*)

Būsime panašūs į angelus

Šiame pasaulyje gyvename laikinai, jis pasibaigs, o anapus, po prisikėlimo, nebeturėsime mirties kaip horizonto ir viską, taip pat ir žmogiškuosius santykius, išgyvensime dieviškoje dimensijoje, kitokiame būvyje. Taip pat ir santuoka, kuri šiame pasaulyje yra Dievo meilės ženklas ir įrankis, iš naujo nušvis visiškoje šlovingos bendrystės šviesoje su šventaisiais Rojuje.

“Dangaus ir prisikėlimo vaikai” yra ne keli privilegijuotieji, o visi vyrai ir moterys, nes Jėzaus atneštas išsigelbėjimas yra skirtas kiekvienam iš mūsų. O prisikėlusiųjų gyvenimas bus panašus į angelų gyvenimą (plg. Lk 20, 36), kitaip tariant, skendės Dievo šviesoje, visas bus skirtas Jam garbinti taikos ir džiaugsmo sklidinoje amžinybėje. Bet atsargiai! Prisikėlimas nėra tik pats prisikėlimo po mirties faktas, tai – naujas gyvenimas, kurį patiriame jau šiandien; tai – pergalė prieš turštumą, apie kurią jau galime svajoti. Prisikėlimas yra tikėjimo ir krikščioniškos vilties pamatas! (*“Viešpaties angelo” malda, 2016 m. lapkričio 6 d.*)

Kad ir kur būtum, būk šventas!

Kai kurie mano, kad šventumas – tai užmerktos akys ir pamaldi veidi išraiška, kaip matome šventame paveikslėlyje. Ne, tai nėra šventumas! Šventumas yra kažkas didesnio, kažkas gilesnio, jį mums duoda Dievas. Būtent mylėdami ir kasdieniniuose užsiėmimuose pateikdami krikščioniškąjį liudijimą esame pašaukti tapti šventi – kiekvienas savo gyvenimo sąlygomis ir savo luome. Esi pašvęstojo gyvenimo vyras ar moteris? Būk šventas, su džiaugsmu išgyvendamas savo atsidavimą ir tarnystę. Esi susituokęs? Būk šventas, rūpindamasis žmona ar vyru, kaip Kristus rūpinosi Bažnyčia. Ar esi pakrikštytas ir nesusituokęs? Būk šventas, nuoširdžiai ir kompetingai atlikdamas savo darbą, skirdamas laiką tarnystei broliams. “Tėve, bet aš dirbu gamyloje. Dirbu buhalteriu, nuolat turiu reikalą su skaičiais, o ten neįmanoma tapti šventam.” – “Vis dėlto įmanoma. Ten, kur dirbi, gali tapti šventas. Dievas duoda tau malonę, kad taptum šventas. Dievas atiduoda tau save.” Visada, kiekvienoje vietoje galime tapti šventi, vadinasi, galime atsiverti tai malonei, kuri veikia mumyse ir veda mus į šventumą. Esi tėvas ar senelis? Būk šventas, su užsidegimu mokydamas vaikus ar anūkus pažinti Jėzų ir sekti Juo. Reikia daug kantrybės, kad būtum geras tėvas, geras senelis, gera mama, gera močiutė. Tam reikia daug kantrybės, o iš tos kantrybės gimsta šventumas – kai praktikuojame savo kantrybę. Esi katechetas, auklėtojas ar savanoris? Būk šventas, tapdamas regimu Dievo meilės ir Jo buvimo su mumis ženklu. Taip, kiekvienas gyvenimo luomas veda į šventumą, visuomet! Tavo namuose, gatvėje, darbe, bažnyčioje, kiekvienu momentu tavo gyvenimo luome atviras kelias į šventumą. Nepailskite eidami tuo keliu. Pats Dievas duoda mums malonę. Viešpats tik prašo, kad būtume bendrystėje su Juo ir tarnautume broliams. (*Bendroji audiencija, 2014 m. lapkričio 19 d.*)

Dėkojame

Pakuoniu, Piliuonos ir Viršūžiglio žmonės, ateinatys į bažnyčias, pastebi ir grožisi gėlėmis, kuriomis mūsų maldos namai yra papuošti. Tai pakuonietės Marytės užaugintos gėlės.

Grožėdamiesi jaučiame ir išsakome dėkingumą Jums, Maryte! Ačiū Jums už rūpestį, už užaugintą ir dovanotą grožį! Meldžiame ir linkime Jums daug Dievo dovanos – sveikatos!

Šv. Petro ir Pauliaus šventė Pakuonyje

Šiandien Pakuonyje švenčiame šventėje svečiuojasi, dainingą programą atlieka moterų kolektyvas "Aksominis velvetas" iš Prienų kultūros centro. Dėkojame Jums už dainą papuoštą šventę!

Birželio mėn. šventė Krikštą

Pakuonio parapijoje:

1. Arijus Jonas Simonaitis, gyvenantis Prienuose.

Birželio mėn. mirusieji

Viršūžiglio parapijoje:

1. Kazė Lagunavičienė, 88 metų, gyvenusi Kaune.

Tik vargšai moka iš tikrųjų tikėtis

Kai moteris pajunta, kad laukiasi, ji išmoksta kasdien gyventi laukdama, kada pamatys pimsiančio vaikelio veidą. Taip ir mes turime gyventi ir mokytis iš šių žmogiškų laukimų, ir gyventi laukdami, kada galėsime pažvelgti į Viešpatį, kada susitikime Viešpatį. Tai nėra lengva, bet išmokstama: gyventi laukimu. Tikėjimasis reiškia nuolankią širdį, vargšę širdį. Tik vargšas moka laukti. Kas jau yra pilnas savęs ir savo turto, nemoka pasitikėti niekuo kitu, tik savimi. (*Bendroji audiencija, 2017 m. vasario 1 d.*)

Vienintelis tavo liūdesys – nebūti šventam. Vienintelis tavo skurdas – nebūti vaiku

Mus praturtinantis Kristus neturtas yra Jo įsikūnijimas, priiimant mūsų silpnybės bei nuodėmės ir perduodant begalinį Dievo gailingumą. Kristus neturtas yra didžiausias turtas: Jėzus turtingas dėl beribio pasitikėjimo Dievu Tėvu, dėl to, kad Jis kiekvienu momentu Juo pasitiki ir visuomet trokšta vykdyti Tėvo valią, siekdamas Jį pašlovinti. Jis yra turtingas kaip vaikas, kuris jaučiasi mylimas ir kuris myli savo tėvus, neabejodamas jų meile ir švelnumu nė akimirka. Jėzaus turtas glūdi Jo Sūnystėje. Jo unikalus santykis su Tėvu yra viršiausia šio vargdienio Mesijo prerogatyva. Kai Jėzus prašo mūsų imti Jo jungą, kuris "yra švelnus", Jis taip pat kviečia, kad praturtėtume Jo "turtingu neturtu" ir "vargdienio turtu", taptume Jo sūnystės ir brolystės Dvasios dalininkais, taptume sūnumis Sūnuje, broliais pirmagimyje Brolyje (plg. Rom 8, 29).

Sakoma, vienintelis dalykas, dėl kurio reikia liūdėti, yra tai, kad nesu šventas (Leon Bloy); galėtume taip pat sakyti, jog vienintelis tikras skurdas – negyventi kaip Dievo vaikams, Kristaus broliams ir seserims. (*Žinia gavėnios proga, 2014 m.*)

Bus daugiau.

Ištraukos iš pop. Pranciškaus knygos „Šio gyvenimo laimė“

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.